

Fabulation

GIANNA SUTTERLET & CONSTANCE BUGNON / LES HALLES DE SCHAERBEEK

Het risico van de illusie

Bas Blaasse
Gezien op 09 oktober 2026
Buda, Kortrijk in kader van vitrine PERPLX

Een stuntpersoon doet misschien alsof, maar loopt tegelijk wel degelijk risico. In ‘Fabulation’ vormt een stuntlocatie het decor, waar Sutterlet en Bugnon spelen met de conventies van filmische actie en theatraal spektakel. Met een motor die door een muur rijdt en lichamen die door de lucht vliegen, bewijzen hun stunts zowel fysieke inspanningen als zorgvuldig opgebouwde illusies te zijn. Doordat hun stunts niet verbergen dat het óók om een truc gaat, balanceren de twee knap op de grens tussen doen alsof en daadwerkelijk iets riskeren.

04 NOVEMBER 2026

De randen van de kalkwitte speelvloer liggen bezaaid met steenbrokken; in het midden zijn cirkels van bandensporen zichtbaar. Een beetje rechts van het midden, net buiten de spotlichten, staat een grote zwarte gedaante: een toren of blok van een aantal meter breed en hoog, bedekt met een synthetisch zwart doek. Terwijl we onze plek zoeken en rookmachines de speelvloer met rook benevelen, kleden Sutterlet en Bugnon zich aan de zijkant om. Ze trekken beschermende kleding aan, groengrijze overalls met knie- en elleboogbeschermers, als autocoureurs of stuntfiguren.

Een man, gekleed in het zwart en met een pet op, komt op en begeleidt het tweetal naar de toren. Een van de twee komt boven tevoorschijn en springt er vervolgens naar beneden, waarna de ander er meteen vanachter de toren komt. Zo lijkt het alsof het om dezelfde persoon gaat. Een truc. Ze pakt een motor, die al die tijd voor de zwarte toren geparkeerd stond, maar in het donker amper zichtbaar was. Als ze hem aanzwengelt, klinkt het geluid van een motor. Alleen is dat duidelijk kunstmatig versterkt. Ze begint rustig rondjes te rijden.

Stunts zonder gevolgen?

Geluidseffecten en trucs: alles in de eerste scènes lijkt erop gericht je op het verkeerde been te zetten. En tegelijkertijd ook weer helemaal niet. De motor rijdt echt, maar niet op benzine. Het is een elektrisch aangedreven voertuig, zonder het agressieve geluid van een knallende verbrandingsmotor. Wanneer de tweede speler erbij komt, volgt een scène waarin een gedeelte van een muur het podium op wordt gereden. De een rijdt rondjes om de muur heen, terwijl de ander eromheen loopt. Totdat de motorrijder er dwars doorheen rijdt. Je verwacht dat het gaat gebeuren en toch overvalt het je enigszins. Het is echt, het is een stunt, de constructie is zelf zichtbaar en geënsceneerd. Wat is eigenlijk het verschil tussen stuntfiguren en theatermakers?

Ze spelen met de conventies van het spektakel.

De voorstelling vertelt minder een verhaal dan dat ze beelden produceert, dikwijls mooie beelden. De scènes werken als variaties op een thema: ze lijken de verbeelding en uitwerking van allerlei associaties met de figuur van de stuntpersoon. Sutterlet en Bugnon slingeren door de ruimte, hangen achter de motor of worden eraan vastgemaakt. Op een gegeven moment maakt een van de twee zichzelf vast aan een ketting, terwijl de motor rondjes rijdt en zij er zwevend achteraan beweegt. Het doet denken aan iemand die op het water achter een boot aan door de lucht wordt getrokken. Een mooi beeld dat tegelijk weinig probeert te verbergen: we zien hoe het werkt, en toch blijft er iets van verwondering over.

Ook andere scènes spelen met de conventies van het spektakel. Zo doen de twee alsof ze op volle snelheid rijden, terwijl de motor aan een ketting hangt en van links naar rechts overhelt. Een windmachine blaast hun haar naar achteren. Het zijn bekende filmische en theatrale middelen om beweging en snelheid te suggereren, maar tegelijk doet de voorstelling geen enkele moeite om de suggestie te verbergen. Sterker nog, ze fungeren juist expliciet als trucs. De performers worden regelmatig achter de motor aangesleept, als een soort dweil over de vloer. Elders springen ze daadwerkelijk van grote hoogte naar beneden, om op een mat terecht te komen. In een andere scène wordt de motor zelf aan een ketting bevestigd en vliegt die door de lucht. Het mogen dan stunts zijn, de hoogtes en acties blijven niet zonder risico en zijn tamelijk indrukwekkend.

Sommige scènes doen juist meer denken aan een repetitie of een zondagse oefensessie.

Dat wil niet zeggen dat alles de uitstraling van een groot spektakel heeft. Sommige scènes doen juist meer denken aan een repetitie of een zondagse oefensessie. De twee slingeren aan kabels door de ruimte, proberen iets uit en lijken zich niet bijzonder druk te maken over het resultaat. Hun bewegingen en onderlinge communicatie hebben iets achteloos en benaderbaars. Maar ook die nonchalance is onderdeel van de enscenering. Althans, de nonchalance wordt, door de enscenering, dusdanig dik aangezet dat het niet louter nonchalance blijft. Als een van hen iets zegt, klinkt haar stem versterkt, met een nadrukkelijke galm in de ruimte. De afstand tussen de ogenschijnlijk ongekunstelde handeling en de zorgvuldig opgebouwde theatrale situatie blijft zo voortdurend voelbaar.

Echte illusies
Bijna alles wat Sutterlet en Bugnon doen, krijgt een dubbelzinnige, of ten minste ambigue, betekenis. De motor rijdt, maar is tegelijkertijd een theaterprop. De lichamen vliegen door de lucht, maar we zien de kettingen waaraan ze hangen.

De windmachine blaast wind door hun haren, maar de snelheid die het suggereert bestaat niet: de motor staat stil. Sommige scènes zijn daadwerkelijk spannend, andere hebben iets lichts en absurds. De voorstelling zoekt daarbij niet zozeer naar een eenduidige betekenis en een verhaallijn. Meestal zegt het beeld zelf meer.

Ze winnen hun publiek voor zich met hun ontwapenende eigenheid.

Dit is wat stunts zijn: het is doen alsof, maar toch niet zonder risico. Die dubbelheid is ook eigen aan de voorstelling zelf. De figuur van de stuntpersoon balanceert op de vreemde grens tussen enscenering en echte gevolgen. Sutterlet en Bugnon brengen illusies die iets betekenen omdat ze daadwerkelijk plaatsvinden. Alleen zijn hun illusies doorgaans te doorzichtig om er echt in te geloven. Ze winnen hun publiek voor zich met hun ontwapenende eigenheid. Nonchalant en toch precies vegen ze elke twijfel weg: je gelooft wat ze doen, alleen weet je misschien niet precies wat dat is.